

## XI.

## Betænkning

over

## Forslag til Lov om danske Konsulers Doms- og Dvirighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.

(Afgiben af Folketingets Udvalg den 22de Januar 1895.)

Udvalget erkender Usikkerheden af at naa til fastere og mere bestemte Regler for danske Konsulers Doms- og Dvirighedsmyndighed i Lande, hvis Jurisdiktion Danske ikke ere undergivne, end de som under de bestaaende Forhold til Dels maa udledes af Forordningen af 4de August 1824, der er anvendelig for alle i Udlandet ansatte Konsuler, og ved hvilken der derfor ikke er taget særligt Hensyn til den mere udstrakte Myndighed, som er nødvendig paa saadanne Steder, som Lovforslaget sigter til. Det følger af sig selv, at vedkommende fremmede Land har Krav paa, at Lov og Ret haandhæves imod de fra dets Jurisdiktion undtagne Personer, og trods vor Lovgivnings paa dette Punkt mindre tilfredsstillende Regler maa dette Krav vel ogsaa siges hidtil nogenlunde at være sket Fyldest, idet Politimyndigheden ifølge almindelig antagen Praksis har ligget hos vore Konsuler, ligesom disse ogsaa have udøvet Domsmyndighed i civile Retssager, medens det i Straffesager, i hvilke det for øvrigt heller ikke er uden Eksempel, at Domme ere affagte af Konsulerne, i alt Fald har staaet i deres

Magt at hjemsende den skyldige. En mere fyldestgørende Ordning paa dette Omraade er der ikke følt synderlig Trang til, saa længe Antallet af Danske paa de her omhandlede Steder kun var ringe, men da dette i senere Aar har forandret sig, er det naturligt, at der fra de paagældende Landes Side er næret Ønsker om til større Betryggelse for Retshaandhævelsen inden for deres Omraade at se Forholdet ordnet ved bestemte, klare Lovregler, og det er ikke mindre i de derboende Danstes egen Interesse at saadanne vedtages. I denne Henseende maa, hvad civile Retssager angaar, fremhæves den væsentlige Ulempe ved den bestaaende Tilstand, at Parterne ikke have nogen Afgang til at faa en af Konsulen affagt Kendelse prøvet ved Indankning til højere Ret, og med Hensyn til Straffesager er det indlysende, at det vilde forvolde den skyldige et ganske usforholdsmæssigt Onde, om selv Forseelser af mindre Betydning skulde nødvendig gøre hans Hjemsendelse. Ligesom Udvalget derfor billigere Tanken om at skabe en ny Lovordnet Tilstand paa dette Omraade, saaledes anser man det efter Omstændighederne ogsaa